

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ «ΑΝΑΣΤΕΝΑΙ»

• Η. Νο^ρ 26 Φεβ 1940

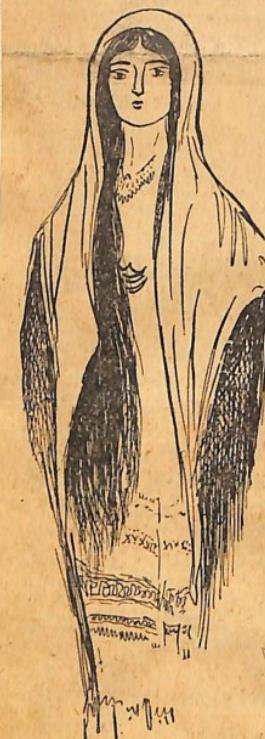
Τού συνεργάτου των «Αθηναϊκών Νέων»

ΒΕΡΡΟΙΑ, Σεπτέμβριος.— Μιά νήμερα, μὲν ένα δυνατό χιονόνερο — τό Βέρριμον ωψλά ασπρίστηκε τὴν νύχτα αὐτή, μὲ τὸ πρώτο φετεῖν του χίονι — ἐπήγα εἰς τὸν συνοικισμὸν τῶν ἔκ Κωστῆ «ἀναστενάρηδων», ποὺ εἶνε λίγο ἔξω τῆς Μελίκης.

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ «ΑΝΑΣΤΕΝΑ»

Τοῦ συνεργάτου τῶν «Αθηναϊκῶν Νέων»

ΒΕΡΡΟΙΑ. Σεπτέμβριος.— Μιὰ ήμέρα, μὲ ἔνα δυνατὸ χιονέρο — τὸ Βέρμιον ψηλά ἀσπρίστηκε τὴν νύχτα αὐτή, μὲ τὸ πρώτο φετεῖν τοῦ χιονί — ἐπῆγα εἰς τὸν συνοικισμὸν τῶν ἐκ Κωστῆς «ἀναστενάρηδων», ποὺ εἶναι λίγο ἔξω τῆς Μελικῆς.

Τύπος προσφυγοπούλως, ἀπό τῆς Βερροίας τὰ χωριά.

‘Ο ούρανὸς δῷλο νερὸ, κι’ ὁ δρόμος δῷλο λάσπες.

Παχὺ τὸ χώμα τῆς Μελικῆς καὶ γιὰ τὸ μῦτο λασπερό. Πλουτόρο γιὰ τοὺς τντόπιους, ἀλλὰ ἐνοχλητικό, δυσάρεστο, γιὰ μᾶς.

Εἶμεθα μαζὶ μὲ τὸν λαμπρὸ ιεράρχη τῆς Βερροίας, τὸν Μητροπολίτη Κ. Πολύκαρπο, τὸν πρόδρομο τῆς κοινότητος κ. Ταξιάρχη Ἀντωνόπουλο, ἔνα δραστηριον κοινοτικὸν ἄρχοντα, πολυειδῶς ἐργασθέντα γιὰ τὸν τόπο του καὶ τὸν πρόκριτον Κ. Θεοδωρακόπουλο.

‘Ο Μητροπολίτης πήγαινε επὶ τούτῳ εἰς τοὺς ἀναστενά-

ρηδες, διὰ νὰ ἅρῃ μιὰν παρεγγήσιν.

ΟΟΟΟΟ

Γιατὶ δὲν χορεύουν πλέον οἱ ἀναστενάρηδες ἐπὶ τῶν ἀναμενόν, ἐμύθρων ἀνθράκων;

Γιατὶ ἀπὸ τότε που ἡσαν ἀκόμη, στὴν Τουρκιά, καὶ κατὰ

τὸ μικρὸ διάστημα ποὺ ἔμειναν

ὑπὸ τοὺς Βουλγάρους, κατεδάφισθαν ἀπεινὸν ὑπὸ τῆς ὄρθοδοξίου ἐκκλησίας ὡς εἰδωλολάτραι καὶ ἐπειδὴ ἐπατοῦσαν

καὶ ἐπάνω εἰς τὴν ἀνθρακιάν καὶ ὡς ὀπαδοὶ τοὺς... Σατανᾶ.

‘Ο τότε ἄγιος Σωζογαθού-

πόλεως, εἶχε κηρύξῃ πλεύειν

ἐναντίον τους. Διὰ τὸν πλεύειν

αὐτὸν ἔνα χρακτηριστικὸν μούδιγοντο οἱ εἰς Μελικήν Κω-

στιανοί. ‘Οταν τὸ χωρὶο τους,

μετὰ τὸν τουρκικὸ πλέονε,

ἔμεινεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν,

ἔπιγε μᾶς φορὰ ὁ βασιλεὺς τῶν

Βουλγάρων Βόρις στὸ Κωνστ

τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου καὶ

τοὺς παρεκάλεσε νὰ χορέψουν

ἐπάνω στὶ φωτιά.

Ἐκάλεσε νὰ παραστῇ εἰς

τὴν τελετὴν καὶ τὸν ἄγιον Σω-

ζογαθούθυπολεως. Αὐτὸς ὅμως,

ἔδεχθη μὲν, νὰ πάη — βασιλεὺς

καὶ διαταγὴ — ἀλλὰ καὶ οὐδενα

να λόγον ἔδεχθη νὰ σταθῇ ἐ-

πάνω στὴν ἔσεδρα, ποὺ εἶχε ύ-

ψωμῆν ἐπὶ τούτῳ διά τὸν βασι-

λέα, παρ’ ὅλην τὴν ἐπιμονὴν

τοῦ Βουλγάρου ἄνακτος.

Παρηκολούθησε ὁ Δεσπότης

τὴν τελετὴν τοῦ πυροβαδίσμα-

τοῦ καὶ τὴν οἰστρηλασίαν ἐπὶ

τῶν ἀνθράκων τῶν φανατικῶν,

ἀπὸ τὸ παράθυρο ἐνός ἀντί-

κρυνού σπιτιοῦ καὶ ἔτριψε τὰ

μάτια του, μὴ πιστεύων εἰς ὅ,τι

ἔβλεπε.

“Οταν δὲ κατέβηκε, ἐπεινὲ

καὶ πληκτὸς εἰς τὸν βασιλέα Βό-

ρίδα:

— Παράξενον... ἀπίστευτο!

Καὶ αὐτὰς τὰς λέξεις ἐπα-

νελάμβανεν, όσο ἔμεινεν ἑκεὶ,

καὶ ἔτσι ἐφυγεν ἐκπετλήγμενος

ἀλλὰ καὶ... ὀδυσσόπτητος.

ΟΟΟΟΟ

Μετὰ τὸν ἐκπατρισμὸν καὶ

τὸν σκορπισμὸν, οἱ ἔκ της πε-

ριφερείας ἔκεινης πρόσφυγες,

δὲν είχαν δρεῖ γιὰ πανηγύρια.

Αὐτὰ τὸ θέλησαν νὰ κάμουν,

κατάπιν, δταν καλλιεργήσαντες

τὴν γῆν τῆς νέας των πατρίδος,

καὶ ἐργαστοὶ καὶ τίμιοι καὶ

καλοὶ γεωργοὶ, ὡς εἰνε, ἥνωρά-

θησαν οἰκονομικῶς.

Ἐτσι ἀπέφαστον νὰ κάμουν

καὶ τὴν πρώτην ἔορτήν των εἰς

Μελικήν, καὶ ἐπειδὴ ἐδώ, δὲν

ύπηρχον κάφραχτες ιερῶν χώρων, γιὰ τὰ κάψουν, καὶ νὰ βασίσουν ἐπὶ αὐτῶν, ὡς ἔγραψανεν, πα-

ρεκάλεσαν καθὼς μοῦ ἐλεγεν ὁ

ἴδιος, τὸν πρόεδρον τῆς κοινό-

της κ. Ἀντωνόπουλον, νὰ τοὺς προμηθεύσῃ, «πέντε τὸν βου-

λαφούρτια ζῦλα» καὶ «μίαν

δοκόν, ἔξι μέτρα μακρύάν..»

Ἐν τῷ μεταβούν ὅμως, εἶχε

συμβῆ καὶ τὸ ἔξης:

Κάποιοις γείτονας, βλέπων,

ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ προειδο-

μασίας τῶν ἀναστενάρηδων, ἦ-

κόυσαν περὶ αὐτῶν εἰδοποίη-

σε τὸν Μητροπολίτην Βερροίας,

καὶ ἐπειδὴ τοὺς μιὰ σταθ-

μάρχη, περὶ αὐτῶν εἶδεν τὴν

κατόπιν, χορεύθηκαν.

‘Οταν ἡσαν ἀκόμη εἰς τοῦ

Κωστῆς στά 1908 ἔνας ἐπίτρο-

πος τοῦ ναοῦ ἀγίου Κωνσταν-

τίνου, Κυριάκος ὀνυματόμενος,

ἡμπόδισε νὰ χορεύσουν τὰ «α-

ναστενάρια». Καὶ πρόγματι μὲ

τὴν συνδρομὴν τῆς τουρκικῆς

ἀστυνομίας, οὔτε ἐκεινη τὴν

κατόπιν, χορεύθηκαν.

‘Η τιμωρία ἀργεῖσε μὲν ὅλι-

γο, ἀλλὰ δὲν ἐλειψε νὰ εὔρῃ

τὸν ἀτυχῆ Κυριάκον. Πέντε κο-

ριτσάκια εἶχαν καὶ τοῦ πεβάνα-

νε καὶ τὰ πέντε, τὸ ἔνα κατό-

πιν ἀπὸ τὸ ἄλλο εἰς τὴν ξενη-

τεία...

Αὐτὴ τὴν παρεξήγησιν, τῆς

ἀπροσέκτου ἐπεμβασεως τῆς

ὁ μητροπολίτης Βερροίας ἐλθών εἰς τὴν Μελί-

κη, ἐθέωρησε καλὸν καὶ πρέπον

νὰ τὴν ἀρῃ...

‘Αλλὰ ποὺ νὰ πεισθοῦν οἱ

Κωστιανοί!

‘Ηρούντο οἱ πάντες τὰ πάν-

τα, οἱ νεώτεροι ὑποστηρίζαν

ὅτι δὲν γνωρίζουν τίποτε καὶ οἱ

γεροντότεροι ὅτι δὲν ἔμθυμούν-

ται τίποτε.

— Σᾶν ἐκάματε ὄρκον, νὰ

μὴ δολογόησετε, τοὺς εἰπεν ὁ

μητροπολίτης, σᾶς λύω ἔγω,

καθημερινοὶ... ἀναστενάρηδες

Καθημερινοὶ... ἀναστενάρηδες

Καὶ δημοσίφωνοι, δι-

ότι ύπάρχει πεποίθησις εἰς τὸ

χωρὶο, δτοι οἱ ἀναστενάρηδες

κάθε ἀγίου Κωνσταντίνου κλε-

νονται ἐρμητικῶς στὰ σπίτια

των εἰς τὰ τζάκια των καὶ πα-

τούν ἐπ’ αὐτῶν, τελούντες τὰ

θεοδωρακόπουλο.

Καὶ τοὺς πρόσθετες νὰ πάνε

εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ τοὺς δια-

βάσαν μιὰ λυτήριον κι’ ἀπολυ-

τρωτήριον εύχη.

— Καὶ τοὺς πρόσθετες νὰ πάνε

εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ τούς δια-

βάσαν μιὰ λυτήριον κι’ ἀπολυ-

τρωτήριον εύχη.

— Καὶ τοὺς πρόσθετες νὰ πάνε

εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ τούς δια-

βάσαν μιὰ λυτήριον κι’ ἀπολυ-

τρωτήριον εύχη.

— Καὶ τοὺς πρόσθετες νὰ πάνε

εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ τούς δια-

βάσαν μιὰ λυτήριον κι’ ἀπολυ-

τρωτήριον εύχη.

— Καὶ τοὺς πρόσθετες νὰ πάνε

εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ τούς δια-

βάσαν μιὰ λυτήριον κι’ ἀπολυ-

τρωτήριον εύχη.

— Καὶ τοὺς πρόσθετες νὰ πάνε

εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ τούς δια-

βάσαν μιὰ λυτήριον κι’ ἀπολυ-

τρωτήριον εύχη.

— Καὶ τοὺς πρόσθετες νὰ πάνε

εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ τούς δια-

βάσαν μιὰ λυτήριον κι’ ἀπολυ-

τρωτήριον εύχη.

— Καὶ τοὺς πρόσθετες νὰ πάνε

εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ τούς δια-

βάσαν μιὰ λυτήριον κι’ ἀπολυ-

τρωτήριον εύχη.

— Καὶ τοὺς πρόσθετες νὰ πάνε

εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ τούς δια-

βάσαν μιὰ λυτήριον κι’ ἀπολυ-

τρωτήριον εύχη.

— Καὶ τοὺς πρόσθετες νὰ πάνε

εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ τούς δια-

βάσαν μιὰ λυτήριον κι’ ἀπολυ-

τρωτήριον εύχη.

— Καὶ τοὺς πρόσθετες νὰ πάνε

εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ τούς δια-

βάσαν μιὰ λυτήριον κι’ ἀπολυ-

τρωτήριον εύχη.

— Καὶ τοὺς πρόσθετες νὰ πάνε

εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ τούς δια-

βάσαν μιὰ λυτήριον κι’ ἀπολυ-

τρωτήριον εύχη.

— Καὶ τοὺς πρόσθετες νὰ πάνε

εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ τούς δια-

βάσαν μιὰ λυτήριον κι’ ἀπολυ-

τρωτήριον εύχη.

πως η προσού-
τον κ. Κοτζιά,
ή του άλμηνή
ους μας ποιή-
ζύγματα νά γε-
νήσαι. Είναι έ-

ριά κοριτσάκια, χορεύαν, κάτω
από ένα δένδρο, παρά τὸ χιο-
νόνερο, ἔνα τῆς πατρίδος των
χορών.

Ἐνα χωρὸν ἀθόν.

Ἄγρα πατάκια,
κόκκινα μάγου-
λι τον ἥπατον τὸ
κυπεύμενον καὶ
οὐ. Τὸ ἄναγρά-
σθικά εἶχε καὶ
γένε μου, Ξένε

Τίποτε, τίποτε αὐτού... ἀ-
κλόνητοι εἰς τὴν σιωπήν των.

ΟΟΟΟΟ

Εἰς τὴν σιωπήν των ταῦτην,
ἔκτος τῶν ἀνωτέρω ποὺν ἀναφέ-
ρομεν, συνετέλεσε καὶ τὸ ἐ-
πάντιον:

Δύο ὀναστενάρισσες — διό-
τι ὑπάρχουν καὶ γυναῖκες, ὡς
προηγουμένως εἴπαμεν — κα-
ταληφθεῖσαι, πρὸ τινων μηνῶν,
ἀπὸ τὴν μανίαν αὐτῆν, ἐφόνευ-
σαν ὡς ὄφικαὶ μανίαδες, τὴν
μητέρα τουν, ἐδώ εἰς τὴν Με-
λίκην.

Τὸ γεγονός αὐτὸν ἐσφράγισε
ἄκομα πιὸ σφιχτὰ τὰ κλειδω-
μένα, ἔως τώρα στόματα.

Καὶ τοῦτο ἥπατον καὶ μία αἰ-
τία νὰ μὴν κατορθώσῃ ὁ κ. Τα-
νάγρας, παρὰ τους κόπους καὶ
τὰς προσπάθειας του, ν' ἀπο-
σπάσῃ τὰ μυστικά των εἰς Με-
λίκην.

Εἶναι δὲ μεγάλος ὁ φανατι-
σμός των καὶ βαθμός.

Εἰς Κωστή μοῦ ἔλεγαν, σᾶν
παρευρίσκετο κανένας ἔνος
εἰς τὴν μυστηριακή ταῦτην ἐο-
ρά τρέχο.
την καὶ τὴν ἀναγελούσε θά-
- ἐδώ εἰς τὴν Με-
λίκην.

Εἶναι δὲ μεγάλος ὁ φανατι-
σμός των καὶ βαθμός.

Εἰς Κωστή μοῦ ἔλεγαν, σᾶν
παρευρίσκετο κανένας ἔνος
εἰς τὴν μυστηριακή ταῦτην ἐο-
ρά τρέχο.
την καὶ τὴν ἀναγελούσε θά-
- ἐδώ εἰς τὴν Με-
λίκην.

Κορίνθου: Τὸ συμβούλιον τῆς
ἐνόπλωσες πολυτελένων Κορινθίας ἐκ-
φράζει. Υγιή τὰς ἀπειρους εὐγα-
ριστιας και εὐγνωμοσύνη της διά-
την πατρική προστασιαν ἐπὶ τὸ
ἐγκρισι τον νόμου περὶ προστα-
σίας τῶν πολυτέκνων εὐχαριστούν-
τες δι ἐπιειχεν στοργικὸν ἐνδι-
σθέν της δεινοπαθούσας τάξεών
μας διαστάλουν δὲ πρὸς "Υμάς
ποτε και ἀρρωστοίν". Ο πρεσβεός
Κωνστ. Σωτηρόπουλος. — Πα-
τρών: Μέλη συλλόγου παντοπολω-
πατηλίων Πατρών εὐγνωμοσύνην
Υγιάς διά νέαν συλλογήν σύμ-
βασιν, δηλουν δὲ πιστον και ἀ-
φοισισων πρὸς θεμελιωτὴν νέου
Κράτους σεβαστὸν Ποδέρον Κυ-
βερνήσεως, Ιωάννην Μεταξάν. Ο πρε-
σβεός διώνην Λαδάς. — Πε-
ρισσώς: Διοικητικον Συμβούλιον δι-
διορίστων καθηγητῶν εὐγνωμονει
Υμέτεραν Εξοχότητα Εθνικον Κυ-
βερνητικην διά μεταρρυθμισην Ιωά-
νης έκπτασεν της πρὸς ὑγιά κα-
τεύθυντον μαθητικης νεολαίας και
κατοχυρωσιν θεσεως διδιοριστων
καθηγητῶν. Ο πρεσβεός Κων. Κα-
τσιμπής, τὰ μέλη: Γ. Ανανακός,
Δημ. Βολανήτης, Κον. Καλλοπί-
σης, Σπ. Λεκάκης, Πασ. Μαρουσά-
κης, Γ. Παπανικολάου, Βασ. Πα-
ράρας. — Θεσσαλονίκης

παρὰ και τὴν
νάρωσιν, κρατοῦν τὴν εἰκόνα πητροπολίτη, η
τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου και τενάριων σιω-
Ἐλένην, με κουδουνία στολισμέ-
τον μαγαζί του
ην, έσται και τότε κρατοῦσαν ἐλλη, τὸ ίδιο
πυρσὸν εἰς τὴν δεξιάν της γῆς οἱ ἀ-
γαλιμάτιον τοῦ Διονύσου εἰς τὸ ἀρχαϊκὴν θυ-
την ἀριστερὰν χειρά, φωνάζον-
τες ἀγρίως:

Οπως δὲ τώρα, οἱ ἀναστ-
τηνάρισσες, κρατοῦν τὴν εἰκόνα πητροπολίτη, η
τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου και τενάριων σιω-
Ἐλένην, με κουδουνία στολισμέ-
τον μαγαζί του
ην, έσται και τότε κρατοῦσαν ἐλλη, τὸ ίδιο
πυρσὸν εἰς τὴν δεξιάν της γῆς οἱ ἀ-
γαλιμάτιον τοῦ Διονύσου εἰς τὸ ἀρχαϊκὴν θυ-
την ἀριστερὰν χειρά, φωνάζον-
τες ἀγρίως:

Εὐοί Εύαν!

Οπως ὀναστενάζουν μανύ-
μενοι και οι σημεινοι, κραυγά-
ζοντες και βογγώντες:

— Εχ, ξχ, ξχ — γιχ, γιχ,
σλα αυτά τρα-
γιχ! — χου-ου-ου!

ΟΟΟΟΟ

Οταν ἐφάσαμεν εἰς τὸν συ-
νοικισμὸν καμμιὰ δεκαπεντα-

ταιρισμῶν και κοινοτήτων περιοχῶν
Σκοτιάς και Ἡρακλείας περιφέ-
ρειας Σερρῶν ἀνεπιψόθητον πλάτε
ὑπέρτρωπων ἀγροτοπρατέης
ΕΣ ΣΕ και ἐνώπιον ἀπόφασισε-
σαν υπό τὸν Ἐθνικῆ κυβερνήσεως συγ-
κέντρωσις και ἀπὸ κοινὸν διαφωτι-
σθεῖσαν πλήρες και ἀντιληφθεῖσαν
τὸν ἀπόφεντον μετέπειτα σωτηρι-
αν διαβασκοταραγγών και ἀπα-
ληγούν ἀπὸ πολύμορφον μέρι τη-
μερον ἐκμετάλλευσιν των θεωρῶν
ποτερέωσιν εἰς ἐνδεξιν ἀλαχιστής
εὐγνωμοσύνης ἀκροσούσου μίαν ἀκό-
μη φοράν ἀφοσίωσιν των πρὸς Ἑ-
θνικὸν κυβερνήσης δότις εν μέσῳ
δυσκόλων περιστάσεων εὔρεν τρό-
πον τονιστούσεως δικαιων παρα-
γών. Ἀντιπρόσωποι συνεταιρι-
σμῶν και κοινοτήπων Σκοτιών των
Πατανικολάου και Χατζόπουλος,
Γεφυρούμησιον Ἀμούδιας, Στοίκος
και Βασκάρτος, Βαλτερίου Στοί-
κος, Ἡρακλείας Κουντούρας, Σάν-
δρος, Καρακαστανίκος, Μπάκας,
Κραπέρος, Καραμαραζήλης, Ανελί-
ον, Σιαύντης, Χειμάρρου Καλαύτζη-
δης, Ζήκος, Λειβαδοχώριον, Κολι-
κας, Νέας Τυρολόνης Χαραλαμπί-
δης.

Μετήποτε εύσασεν εἰς θανόν ουσού με-
τρων. Ή θωλισμού πολιτείας ὑπό-
λογοισταὶ στὶς εὐρίσκεται εἰς βά-
θος 100 μέτρων κάτω ἀπὸ τὴν ἐ-
πιφύνειαν τῆς θαλάσσης.

ΟΟΟΟΟ

Η ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑ-
ΝΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ —

Σήμερον ἐορτὴν τοῦ Ἅγιου
Ιωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐορτά-
ζει εἰς Χολαργὸν ἡ γραφικὴ γυ-
ναικεία μονὴ. Πλήθεσσι προσκυ-
νητῶν τὸν μετέβησαν ἀπὸ πρωΐας
εἰς τὸ ιστορικὸ έκκλησακί δια
νά προσευχηθῶν. και ἀπα-
σθούν τὴν θαυματουργὸν εἰλό-
ντα τοῦ πολιούχου. Ή ἀνωτέρω
μονὴ εἰνε γνωστὸν ὅτι συντη-
ρεῖται χάρις εἰς τὴν ἀγάπην
και τὴν αφοσίωσιν τῶν καλο-
γριῶν και τὴν θρησκευτικότη-
τα και φιλανθρωπίαν ὥρισμέ-
νων Κυριών ποὺ δὲν παραλει-
πον καμμιά εὐκατηρίαν διὰ νὰ
τὴν ενισχύσουν.

ΟΟΟΟΟ

ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Ο Φ. Σ. Περιφανῆς Ζήνων, τὸ
τόσον δραστήριον και ἐνεργητικὸν
αὐτὸν φυσιολατρικὸν σωματείον τῆς
γείτονος, διοργανώνει τὴν προσε-
χὴν Κυριακὴν 29ην τ. μηνὸς τὴν
πρόσπτην τοῦ ἐφετεινῆ δρειστακῆν
ἔξορμησι στὴν Πάσσονθα. Ἐπτά δ-
μαδες δὲ εκκινήσουν ἀπὸ διάφορα
σημεῖα (Μετόχη, Χαστά, Κιούρκα,
Μαλακάσα, Κακοσάλει) για νὰ
συγκεντρωθῶν τὸ ἀπόγευμα στὶς
3 στὴν Καραμπόλα και νὰ κατέ-
βουν ἀπὸ εἴκε δόμοι μαζί. Δηλωτες
συμμετονή καθόραδεν στὴ λέσχη
τοῦ συνδέσμου, πλατεία Κοραπή,
ἀριθ. τηλ. 45-819.

ΟΟΟΟΟ

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙ-
ΦΕΡΕΙΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Διὰ τελευταῖς ἀποφάσεως τοῦ
ὑπουργείου Παιδείας εἰς τὰς ύσι-
σταμένας 13 Γενικάς ἐπιθεωρησίες
Μέστης Εκπαίδευσεως προσετέθη
και 14η περιφέρεια, μὲ έδραν τὸ
Μεσολόγγιον, σπουδαίον, στὸν πρεσβεό
Κωνστ. Σωτηρόπουλος. — Πα-
τρών: Μέλη συλλόγου παντοπολω-
πατηλίων Πατρών εὐγνωμοσύνην
Υγιάς διά νέαν συλλογήν σύμ-
βασιν, δηλουν δὲ πιστον και ἀ-
φοισισων πρὸς θεμελιωτὴν νέου
Κράτους σεβαστὸν Ποδέρον Κυ-
βερνήσεως, Ιωάννην Μεταξάν. Ο πρε-
σβεός διώνην Λαδάς. — Πε-
ρισσώς: Διοικητικον Συμβούλιον δι-
διορίστων καθηγητῶν εὐγνωμονει
Υμέτεραν Εξοχότητα Εθνικον Κυ-
βερνητικην διά μεταρρυθμισην Ιωά-
νης έκπτασεν της πρὸς ὑγιά κα-
τεύθυντον μαθητικης νεολαίας και
κατοχυρωσιν θεσεως διδιοριστων
καθηγητῶν. Ο πρεσβεός Κων. Κα-
τσιμπής, τὰ μέλη: Γ. Ανανακός,
Δημ. Βολανήτης, Κον. Καλλοπί-
σης, Σπ. Λεκάκης, Πασ. Μαρουσά-
κης, Γ. Παπανικολάου, Βασ. Πα-
ράρας. — Θεσσαλονίκης

ΟΟΟΟΟ

ΡΥΘΜΙΚΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

Η δεσποινὶς Μωρ. Ζοργίτην θα
εύρισκεται εἰς τὸ Ελληνικὸν Ω-
δεῖον διὰ κατάταξιν τῶν μαθητῶν
τῆς θυμικῆς εἰς τὰ διάφορα τμή-
ματα καθ' ἐκάστην 11.30' έως 12.
30' πλὴν Δευτέρας και Πέμπτης.

ΟΟΟΟΟ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐεεδόθη και ἐκυκλοφόρησε τὸ
ὤριθ. 210 τεύχος τῶν «Τεχνι-
κῶν Χρονικῶν πλήρες πλουσίας
και ἐνδιαφερούσης ὑπῆρχε: Περιεχόμε-
να: «Η ἐφαρμογὴ τῶν δοκιμῶν
χαλινῶν υπηλῆς ἀντοχῆς εἰς τὸ ὠ-
διομένων στυροφένειαν, π.τ.ο. κ. Γκέ-
λερδε. Τὰ λιμενικὰ ἔργα τῆς Ελ-
λάδος ύπό τού κ. Δημ. Πίππα. Ελ-
ληνικὴ Τεχνικὴ Κίνησις (Μέτρα τοῦ
υπουργείου Συγκοινωνίας πρὸς ἔξ-
ασφάλισιν καλής ποιότητος στόρ-
ρων). Διεθνῆς Τεχνικὴ Κίνησις κλπ.

ΟΟΟΟΟ

ΕΘΝΙΚΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ

στὴν καλακαρινή
τῇ:
· Ή·ε·καρδιά τοῦ
λας και ή ε·σ·πιθα-
τά πρωτεία στά, ε-
μέσα σι
τι ἐκτό
και τῆς
άξεων σ
τὴν τύ-
πειρα
τῆς ή
λυτη
γῆς τῶ
σεως τ
οπειρά
παραγ-
· Τριό
τερον
τὸν
σπουδ
και τί
διειθυ
όδια
άδιμα
χου ὃ
εἰς τή
εἰς δι
τῆς σ
εύειη
μας.
· Όλ
νου ζ
γύη
μέτη
οού δ
θυντο
· Τι
εὐγάλ
άριθμ
Ερύ
θριαμ
τότε τ
θύνει
· Οι
εύρετε
νά πο
ο. θα
· πέθη
πρωτ
χος κ
· Επίο
ρδος
Συνα
τού κ
· στην
Χάν
ρευτή
σπουδ
σλασ
τῆς Ι
μα τή
Βερν
έχει
δέκη
τού σ
λιτεχ
όποιο
κόν
ατρο
Παρα
να π
ων
·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ «ΑΝΑΣΤΕΝΑΡΗΔΕΣ»

1940. Απριλίου 26 Ηγ

Τοῦ συνεργάτου τῶν «Αθηναϊκῶν Νέων» κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΒΕΡΡΟΙΑ, Σεπτέμβριος.—
Σεμία ήμέρα, μὲν ἔνα δυνατὸ χιονόνερο — τὸ Βέρμιον ψηλά ἀσπρίστηκε τὴν νύχτα αὐτή, μὲ τὸ πρώτο φετεῖνο του χιόνι — ἐπῆγα εἰς τὸν συνοικισμὸν τῶν ἔκ Κωστῆς «ἀναστενάρηδων», ποὺ εἶναι λίγο ἔξω τῆς Μελίκης.

Τύπος περοσφυγοπούλας, ἀπὸ τῆς Βερροίας τὰ χωρά.

Ο ούρανός ὅλο νερό, κί' ὁ δρόμος ὅλο λάσπες.

Παχὺ τὸ χώμα τῆς Μελίκης καὶ γιὰ τοῦτο λασπερό. Πλουτόφορό γιὰ τοὺς ντόπιους, ἀλλὰ ἐνοχλητικό, δυσάρεστο, γιὰ μᾶς.

Εἰμεθό μαζὶ μὲ τὸν λαμπτὸν ιεράρχη τῆς Βερροίας, τὸν Μητροπολίτη κ. Πολύκαρπο, τὸν πρόεδρο τῆς κοινότητος κ. Ταξιάρχην Ἀντωνόπουλο, ἐνα δραστήριον κοινωνικὸν ἀρχοντα, πολυειδῶς ἐργασθέντα γιὰ τὸν τόπο του καὶ τὸν πρόκριτον κ. Θεοδωρακόπουλο.

Ο Μητροπολίτης πάγιως επὶ τούτῳ εἰς τοὺς ἀναστεν-

ρηδεῖς, διὰ νὰ ἄρῃ μιὰν παρεξήγησιν.

ΟΟΟΟΟ

Γιατὶ δὲν χορεύουν πλέον οἱ ἀναστενάρηδες ἐπὶ τῶν ἀναμένενων, ἐρυθρῶν ἀνθράκων;

Γιατὶ ἀπὸ τὸ ποὺ ἥσαν ἀκόμη, στὴν Τουρκιά, καὶ κατὰ τὸ μικρὸ διάστημα ποὺ ἔμειναν ὑπὸ τοὺς Βουλγάρους, κατεδιώχθησαν ἀπειών ὑπὲ τῆς ὄρθροδούς εἰκκλησίας, ὡς εἰδωλολάτραι· καὶ ἐπειδὴ ἐπεισόδους καὶ ἐπάνω εἰς τὴν ἀνθρακιάν καὶ ὡς ὅπαδοι τοῦ... Σατανᾶ.

Ο τότε ἄγιος Σωζανογθωμόλεως, εἶχε κηρύξει πολέμουν ἐναντίον τους. Διὰ τὸν πόλεμον αὐτὸν ἔνα χαρακτηριστικὸν μοῦ διηγήνυτο οἱ εἰς Μελίκην Κωστιαίοι. «Οταν τὸ χωρίον τους, μετὰ τὸ τουρκικὸ πόλεμο, ἔμεινεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἐπτήγε μιὰ φορὰ ὁ βασιλεὺς τῶν Βουλγάρων Βόρις ἡ θυγατέρα τοῦ ἄγιου Κωνσταντίνου καὶ τοὺς παρεκάλεσε γὰρ χορέψουν ἐπάνω τη φωτιά.

Ἐκάλεσε νὰ παραστῇ εἰς τὴν τελετὴν καὶ τὸν ἄγιον Σωζανογθωμόλεως. Αὐτὸς δῶμας, ἐδέχθη μὲν, νὰ πάη — βασιλικὴ διαταγὴ — ἀλλὰ καὶ οὐδένα λόγου ἐδέχθη νὰ σταθῇ ἐπάνω στὴν ἔδρα, ποὺ εἶχε ψωθεῖ ἐπὶ τούτῳ διὰ τὸν βασιλέα, παρ' ὅλην τὴν ἐπιμονὴν τοῦ Βουλγάρου ἀνακτᾷ.

Παροκλούμεθος ὁ Δεσπότης τὴν τελετὴν τοῦ πυρθοδοσίματος καὶ τὴν οἰστρολαστινὴν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων τῶν φανατικῶν, ἀπὸ τὸ παραθύρον ἐνὸς ἀντικρυνοῦ σπιτιοῦ καὶ ἔτριε τὰ μάτια του, μὴ πιστεύων εἰς δι, τι ἐξλεπε.

Οταν δὲ κατέβηκε, εἶπεν ἔκπληκτος εἰς τὸν βασιλέα Βόριδα:

— Παράξενον... ἀπίστευτον!
Καὶ αὐτὰς τὰς λέξεις ἐπανελάμβανεν, ὅσο ἔμεινεν ἑκεῖ, καὶ ἐτοι ἐψύχειν ἐκπεπληγμένος ἀλλὰ καὶ... ἀσύνηπτος.

ΟΟΟΟΟ

Μετὰ τὸν ἐκπατρισμὸν καὶ τὸν σκορπισμὸν, οἱ ἔκ τῆς περιφερείας ἔκεινης πρόσφυγες, δὲν εἶχαν ὅρει γιὰ πανηγύρια. Αὐτὰς θέλησαν νὰ τὰ κάμουν, κατόπιν, ὅταν καλλιεργήσαντες τὴν γῆν τῆς νέας του πατριάρχου, καὶ ἐργατικοὶ καὶ τίμιοι καὶ καλοὶ γεωργοὶ, ὡς εἶνε, ἡνορθώθησαν οἰκουμένων.

Ἐτοι ἀπεφάσισαν γὰρ κάμουν καὶ τὴν πρώτην ἑόρτην των εἰς Μελίκην, καὶ ἐπειδὴ ἐδῶ, δεν

ὑπῆρχον φράχτες ἵερῶν χώρων, γιὰ νὰ κάψουν, καὶ νὰ βασίσουν ἐπὶ αὐτῶν, ὡς ἔγραψαμεν, παρεκάλεσαν καθὼς μοῦ ἔλεγεν ὁ διοίσ, τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος κ. Ἀντωνόπουλον, νὰ τοὺς προμηθεύσῃ, ἀπέντε δουλοφόρους ἔζωας καὶ «εἰανδούκων». Ἐν τῷ μετρά μακράν...

Εἰσιν φράχτες ἱερῶν χώρων, γιὰ συμβολὴν καὶ τὸ διοικητικό:
— Εὔοι Εύαν!...

Διότι, ὡς λέγουν, μὲ τὴν ἐπιφύλαξην ἀυτῆς, ὡς ὁμοίαζουν οἱ ἀναστενάρηδοι των. — Χέ! χέ!

χέδ, XXXIII κλπ.

Θεωρῶν δὲν υποχρέωσιν νὰ χορέψουν ἐπάνω εἰς τὴν φωτιάν κάθε χρόνο ἀπαραίτητος γιατί νομίζουν ότι μιὰ χρονιά εὖν δεν χορέψουν, μεγάλο κακὸ θὰ πέση καὶ εἰς τὸ χωρίο ὀλόκληρον.

Διηγούνται δὲ τὸ ἔχην περιέργον:

— Οταν ἦσαν ἀκόμη εἰς τοῦ Κωστῆ στά 1908 ἔνας ἐπίτροπος τοῦ νοσού ἄγιου Κωνσταντίνου, Κυριάκος δύναμις, περὶ τίνος πρόκειται, εστείλε στημειώματα εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμάρχην Μελίκην, παρακαλών να ἔξετάσῃ τὶ συμβαίνει.

Οι τότε ἀστυνομικοὶ σταθμάρχη, ἐπενέθη ἀπειλήσας διαφοροτρόπως τοῦ ὁμοίου πρόσφυτος, ὡς ὁ ίδιος ὁ Μητροπολίτης ταξίδεψε νὰ χορεύσουν τὰ «ἀναστενάρια». Καὶ πράγματι μὲ τὴν συνδρομὴν τῆς τουρκικῆς ἀστυνομίας, θύτε ἐκείνη τη χρονιά, οὐτε κάμποτος χρονιά, κατόπιν, χορεύσηκαν.

Η τιμωρία ἄργησε μὲν ὀλίγο, ἀλλὰ δὲν ἐλειψε νὰ εύρῃ τὸν ἀτυχοῦ Κυριάκον. Πέντε κοριτσάκια είχε καὶ τοῦ πειδάνων καὶ τὰ προηγούμενα τοῦ Σωζανογθωμόλεως, νὰ παύσουν πλέον νὰ τελοῦν, τὰς ἑορτὰς των. δημοσίεις.

Αὐτὴ τὴν παρεξήγησιν, τῆς ἀπροσέκτου ἐπεμβάσεως τῆς ἀστυνομίας ὁ μητροπολίτης Βερροίας ἐθύων εἰς τὴν Μελίκην, ἐθεώρησε καλὸν καὶ πρέπον να τὴν ἀρπ...
Αλλὰ ποὺ νὰ πεισθοῦν οἱ Κωστιαίοι!

Ηρούντο ω. πάντες τὰ πάντα, οἱ νεώτεροι ὑποστήριζαν στοιχεῖον δὲν γνωρίζουν τίποτε καὶ οι γεροντότεροι στοιχεῖον δὲν ἐθυμούνται τίποτε.

— Σάντικας δέντρος, νὰ μη δύολογήσετε, τοὺς εἴπεν τὸ μητροπολίτης, σᾶς λύω ἔγω,

Καθημερινοὶ... ἀναστενάρηδες

Καὶ λέγομεν «δημοσίφ», διότι ὑπάρχει πεποιθήσις εἰς τὸ χωρίο, ὅτι οἱ ἀναστενάρηδες καθε ἄγιον Κωνσταντίνου κλείνονται ἐρυθρικῶς στὰ σπίτια των, ἀνάθυσον ἀνθρακικὲς μεγάλες εἰς τὰ τζάκια των καὶ πατούν ἐπὶ αὐτῶν, τελοῦντες τὰ

ώς ἀνωτέρα εἰκκλησιαστικὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου, ἀπὸ τὸν δρόκον τούτον.

Καὶ τοὺς πρόσθετες νὰ πάνε εἰς τὴν ἀκκλησίαν νὰ τοὺς διαβάσῃ μιὰ λυτήριον κι' ἀπολυτρωτήριον εὐχή.

Τίποτε, τίποτε αὐτοί... ἀκλόνητοι εἰς τὴν σωπήν των.

ΟΟΟΟΟ

Εἰς τὴν σιωπήν των ταύτην, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ποὺ ἀναφέραμεν, συνετέλεσε καὶ τὸ ἔγκιον:

Διύ όντος ἀναστενάρισσες — διό-

Η 'Εθνική... παραγγελία τοὺς κάμποτος τῆς

τι ὑπάρχουν καὶ προηγούμενα ταληφεδείς
ἀπὸ τὴν σαγανάν

εν χαμένων θη-

ληγών πρεσβυτόροις
εξόντων,
και ταῦ δύο,
καὶ δύο θυσίας,
"Εἷλεν Στάνιλε,
καὶ μὲν τῇ Νίκαια
τραχ καὶ βαριτέ.

ΝΑΣ

ΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

δ. Τή σπαμάτησε

ύπτη, ήθελε κάτι
άνανεώσατε τό
ετού θέατρο "Ο-

χ., όποικριθηκε ή
άνανεώσατε αυτές

ένα μυστικό. "I-

Σκηνή, είνε πιά
πε τὰ διορισθέ
υμντησάτε ο κ. Κοκ-
κεδειο. "Ακουσα
πού θά καταρτί-
γορα, ένους υπ'
γλάδουν και σάς,
Μη διασθήτε λοι-
υδόδαιο με την
έντε, γιατί αύ-
κατά πάσαν πι-
καλέσουν.

στώ πολο γιά τό
κύριε Δημητρια-
τώς με συμ-
προσληφθώ
ν νά μεί-

"Στήν
τε,

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ «ΑΝΑΣΤΕΝΑΡΗΔΕΣ»

(Συνέχεια έτη Ιης σελίδος) φω έδω γιατί έκαιμεν εντύ-
πωσιαν. Σέ καθέ στίχο έχει, και
μητέρα, γιατί ήσενησε πρός την έπωδόν «Βγένε με, ξέν-
τας έροτα τού Διονύσου.

Ο κ. Κουρτίδης, γράφων
περί άρχαίων μυστηρίων, εύρι-
σκει μεγάλην μοιότητα των ά-
νανεώσαριν με τὰ δρυγιά τῶν
Βακχῶν και Μαινάδων, διότι
και τότε, δύναρε και γυναίκες
έχρευσην, έψαλπον, με οιστρο-
μανίαν, ύμ μ ύδρο δε ε ἔξερ-
χομένιο μετα τὸ τέλος τού χο-
ροῦ άθικτο έκ τῆς πυρας,
πράγμα τού διότενος έθεωρείτο
ώ θάμη τῆς ήμέρας και με
λελυμένην κόμην, δηπως γινεται
και σήμερα.

Όπως δε τώρα, οι άναντε-
νάρηδες κρατουν την είκόνα
τού ἄγιου Κωνσταντίνου και
"Έλενης με κουδούνια στολισμέ-
νην, ετοι και τοτε κρατούσαν
πυρσον ει την δεξιάν και ἀ-
γαλμάτιον τού Διονύσου εις
τήρης πριεράν κειρα, φωνάζον-
τες ἄγριως:

— Εύο! Εύα!

"Όπως άναντενάρηδουν μανι-
μενοι και οι σημειρινοι, κραυγά-
ζονται και θυγωνται.
— Ex, ex, ex — γιχ, γιχ,
γιχ! — χου-ου-ου!

ΟΟΟΟΟ
μετανή της ιημερίτωνς αναπτερωτής!
Θέματα πίερηριας Διατάξεως
1) "Εγκριστος Ισαλογισμού 31ης
Δεκεμβρίου 1939 μετά των ἐπ' αύ-
τού έκθετων τού Διοικητικού Συμ-
βουλίου και τῶν έλεγκτων.
2) "Απαλλαγή τού Διοικητικού
Συμβουλίου και τῶν έλεγκτων ἀ-
πο της πασιν οιστριμότεσσας.
3) "Εκλογή έλεγκτων και ίσται
την οιστριμότεσσαν διάσιων είπαμεν — κα-
1940 και καροσιμόσαι, προ τινων μηνών,
μηρισις χορηγην μανιαν αύτην, έφονευ-
άμοισθων ως ορφικαι μανιδες, την
τέρα των, έδω εις την Με-
λικην.

Τὸ γεγονός αύτὸ έσφράγισε
άκομα πιο σφιχτά τὰ κλειδω-
μένα, ἔως τώρα στόματα.
Και τούτο ήταν και μια αι-
τία να μήν κατερθώσῃ ο κ. Τα-
νάγρας, παρά τους κοπους και
τάς προσπαθείας του, ν' ἀπο-
σπάση τὰ μυστικά των εις Με-
λικην.

Είναι δε μεγάλος ο φανατι-
σμός των και βαθύς.
Εἰς Κωστή μοι ἔλεγαν, σάν
παρευρίσκετο κανένας ένος
τὴν ἀρχαίτην θυ-
μού, ου ἔδεχθη νά μοι
εις τη μυστηριακη ταύτη έορ-
την και τὴν ἀναγελούσθε θά ἐ-
φονέτο ἔξαπαντος ἀπό τους
οιστρομανες τελετουργούν, δ-
πως κατά την ἀρχαίτην κα-
τεστησανθη εις την Κιθαιρόνα
δε δλα αύτη τρα-
δε Πειθεν, ὅπο την ίδιο ζητην
εγράψαν. Κωνσταντή η
(Συνέχεια εις την 2αν ζωνδριωμένην.

οιστενάρηδους δεν σύνουν
διεργονωμενοι λένε μι-

οιστενάρηδους δεν σύνουν
καιροτίσκια, χρεύαν, κάτω
ἀπό ἔνα δένδρο, παρά τὸ ιχ-
νόντον, ένα της πατρίδος των
χρονών.

— Ενα χωρον μάθον.
— Εξηπνα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.

— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα. Τὸ πραγούδι των ήταν τὸ
τραγούδι τού ξενητεμουν και
τῶν δασάνων του. Τὸ ἀναγρό-
χορον.

— Ενα χωρον μάθον.
— Επινπα, μέ ζωρη ματάκια,
γελαστά, γερά κοκκιν μάγου-
λα.